

SWEA Paris

Nr 47 Årgång 23 - maj 2010

Foto: www.fotoakuten.se

SWEA Paris

NR 47 ÅRGÅNG 23 - MAJ 2010

Ordförande

och ansvarig utgivare

Ann-Sofie Cleverstam-Wikström
06 70 78 05 53
annsofie.wikstrom@free.fr

Chefredaktör

Gunnela Edelstam
06 09 52 70 43
gunnela.edelstam@orange.fr

Layout

Birgitta Morin-Björklund
01 46 06 14 21
birgitta.morin@neuf.fr

Vice-ordförande och webbredaktör

Annika Crombez
01 34 62 51 50
annika.crombez@orange.fr

Skattmästare

Karin Pares-Roth
01 42 80 23 20
paresroth@orange.fr

Sekreterare

Maria Sanford
01 34 59 03 26
maria.sanford@hotmail.com

Medlemsansvarig, utskick och produkter

Annica Crutel
06 77 16 10 62
annica.crutel@free.fr

Programgruppen

Ingmari Archambeaud
bernardarchambeaud@orange.fr
Lisbeth Zilberberg
lisbethbonjour@hotmail.com
Katarina Eliot
kateliot@hotmail.com

INNEHÅLL

▶ Ordföranden har ordet	3
▶ Redaktörens rader	3
▶ GUNNEL CAROSELLI, Swea Paris teaterguru	4
▶ Möte med P O ENQUIST	5
▶ En januarikväll med GÏTA PATERSON på Svenska Handelskammaren i Frankrike	6
▶ Litterär afton med ELENA BALZAMO	7
▶ Ibsenpjäsen Ett dockhem, skriven 1879, högaktuell även idag?	8
▶ Nordic sports	9
▶ LOTTA HÖGLUND, en Swea konstnär i Paris	10
▶ Grönt... Swea Arts nya tema	11
▶ Ett sommarminne	12
▶ Swea-aktiviteter	13
▶ Nya medlemmar	14

SWEA är ett globalt nätverk med 8 500 svenska kvinnor i nära 80 avdelningar och 40 länder. Vi är den största Sverigefrämjande organisationen utanför Sverige och vårt syfte är att sprida svensk kultur och tradition.

SWEA ger donationer och stipendier på ca 2 miljoner kronor per år. SWEA är en ideell icke vinstdrivande organisation som utgör ett nätverk och skyddsnät för svenska kvinnor utomlands och är ett starkt stöd för den svenska industrin ute i världen.

Ordföranden har ordet

Som ny SWEA ordförande i SWEA Paris, är det ett nöje att få presentera 2010 års första nättidning.

Att vi gjort en pdf-tidning har medfört att vi kunnat dra ner på det tryckta materialet – även vi inom SWEA värnar om miljön.

Jag har nu varit ordförande några månader och redan medverkat vid två telefonkonferenser med MEMA, d.v.s vår avdelning i regionen.

Inom MEMA, där 14 avdelningar ingår, ordnas ett möte i Como, i närheten av Milano, 7-10 oktober. Det är ett bra tillfälle att träffa andra Sweor och stämningen brukar vara hög på dessa möten.

I Sverige ordnas som vanligt Sverigemiddagen i Malmö den 12 augusti. Kerstin Dellert har i år valts till « Årets svenska kvinna », för sitt stora engagemang i historisk svensk slottsteater och hon får då sin utmärkelse.

Vi har haft många spännande aktiviteter under våren och jag ser fram emot att få träffa er i höst igen.

Jag hoppas att ni alla engagerar er i SWEA, att ni hjälper oss att få nya entusiastiska medlemmar, både äldre och yngre. Hjälp oss att bevara våra svenska traditioner, vårt språk och vår kultur, ni är alla ambassadörer för SWEA.

« Att vara en SWEA är roligt, att vara en aktiv SWEA, är ännu roligare. »

Jag önskar er alla en skön sommar

Ann-Sofie

Så var det dags för redaktörens rader

Då jag övertog jobbet som redaktör för Sweas tidning, fick jag en pärm från 2002, där Monica Hallworth, som då var redaktör har skrivit följande rader:

”Från en redaktör till en annan:

Det är ett stort jobb du tagit på dig, att göra SWEA Paris tidning.

Det kommer att ta många timmar i anspråk, troligen många sena kvällar och nätter, papper i högar överallt, telefoner som ringer och faxmaskiner som surrar.

Tidsplanen ska hållas, bilder ska scannas och artiklarna ska komma in från skribenterna. Det kommer att ge dig huvudvärk och du kommer troligen att undra vad i hela fridens namn du gett dig in på, utan ett öre i ersättning.”

Det är sant, det har varit litet motigt i början, det är ofta problem då man ska ta över efter någon annan.

Men det positiva överväger! Det har varit väldigt roligt

att redigera era artiklar, tack alla ni som bidragit!

Eftersom styrelsen beslutat dra ner på kostnaderna för tidningen, får ni nu i stället en s.k. pdf-tidning.

I höst satsar vi på en ”riktig” tidning och vi är som vanligt glada över alla bidrag!

I det här numret får vi lära känna Gunnel Caroselli och Lotta Höglund litet närmare. Gunnel har också skrivit en intressant artikel om de olika uppsättningarna av Ibsens *Ett dockhem*, som spelats på olika teatrar i vår.

Hoppas också att ni får litet inspiration av de olika bokgruppernas val av böcker, handarbetsgruppens arbete och våra duktiga konstnärer.

Tack Ann-Sofie, Birgitta och Pia för trevligt samarbete.

Gunnela Edelstam

Gunnel Caroselli

SWEA Paris teaterguru

Jag är inbjuden till Gunnel för en pratstund. Hon bor i 15^e, högt upp med en strålande utsikt över Paris takåsar. Utsikten kan man njuta av än bättre ute på terrassen som ser ut att kunna prunka av allsköns buskar och blommor under rätt säsong. Nu ligger den aningen i ide. Gunnel är en stor globetrotter och därför bortrest långa perioder. Invändigt finns mängder av bevis på hennes resande. Gunnel är idag ensamstående och pensionerad simultantolk och översättare. Den disponibla tiden ägnar hon åt resande, teater, film och andra kulturevenemang.

Gunnel, du tillhör en av SWEAs "doldisar". Du jobbar och servar oss sedan många år tillbaka. Hur länge har du varit medlem i SWEA Paris?

Jag flyttade till Paris 1996 från Milano och blev medlem direkt. Sju år senare gick jag in i styrelsen och verkade under min 4-års mandatpe-

riod med tre olika ordföranden. Monica Hallworth, Kerstin Karlsson och Ann Winstanley.

Därefter hjälper jag till, efter bästa förmåga, som "extern" teaterbesöksarrangör.

Har du tillhört någon annan lokalförening?

Då jag bott i Milano sedan början av 60-talet gick jag med i SWEA direkt när lokalföreningen öppnade sina portar i början av 90-talet.

Du har alltid varit en globetrotter.

Var har du bott i ditt liv förutom Frankrike och Italien?

Jag är född i Stockholm, men vid åtta månaders ålder gick min mor ombord med mig på ett fartyg som tog oss till Argentina för att sluta upp vid pappas sida, något tidigare utsänd som ingenjör för LM-Ericsson. Resan tog en månad men vi blev kvar i fyra år.

Därefter bar det av till Mexico City i åtta år. Min far fick då förflyttning till Milano men mina föräldrar var rörande överens om att nu var det dags för mig att lära mig svenska. Jag sattes i skola i Sigtuna. Den dagen glömmer jag aldrig. Vi kom direkt från Mexico och jag var bar-bent. I Sigtuna var det -28°C kallt!! Efter studenten lyckades jag övertala pappa att ett års studier i Paris skulle göra susen. Ett år blev fyra då jag helt oväntat lyckades klara inträdesprovet på "Institut des autres études d'interprèteria". Idag har skolan bytt namn. Jag arbetade med svenska,

italienska och den obligatoriska franskan.

Därefter sökte jag till UD och blev utsänd som översättare på svenska ambassaden i Rom. De första två åren var jag inte lokalanställd vilket innebar stora förmåner. Efter dessa sötebrödsdagar fick man klara sig på lägre appanage men då gifte jag mig med en man som pappa träffat på en klubb. Vi bodde först kort i Neapel, därefter i Rom. Jag hade under en tid ett halvtidsjobb på ambassaden men på den tiden var det inte helt "comme il faut" att arbeta som gift kvinna. Snart blev Milano vår hemvist beroende på min mans jobb. Jag har aldrig trivts i den staden trots att jag bodde där under mycket lång tid. Arbetade som free-lance-översättare.

Efter över trettio år beslutade vi att skilja oss men i Italien måste man först leva separerade i tre år innan skilsmässan kan verkställas.

Du sökte dig alltså ifrån Milano och återfann din ungdoms drömadstad, Paris.

Ja, jag hade en sagolik tur och fick ett erbjudande från Bryssel i samband med att Sverige kom in i EU. Under ett år pendlade jag mellan Bryssel och Milano. -96 var skilsmässan klar och jag bestämde mig för att installera mig i Paris. Därifrån pendlade jag i åtta år till Bryssel och under en tid till Luxemburg. Lyckan var fullständig.

Fortfarande organiserar du teaterbesök utan att medlemmarna riktigt vet vem du är.

Teater är ett av mina stora intressen. Det började redan under mina fyra studieår i Paris. Jag ser en pjäs minst en gång i veckan. De som är intresserade att figurera på min mailinglista är varmt välkomna att höra av sig. Jag skulle också uppskatta att medlemmar hör av sig för att ge mig tips på bra föreställningar. Trots att jag ser mycket finns inte en chans att se allt. För SWEA anordnar jag cirka tre föreställningar per år.

Förutom dina många resor säger ryktet att du alldeles nyligen tagit förarbevis för båt. Vadan detta? Kan du "båta" överallt i Europa

nu? Kanske vi skulle organisera en kanalbåtsutflykt med dig som kapten?

Min man och jag hade tidigare ett ställe på Sardinien. Nu är det sålt men jag återvänder till den nejden varje sommar och har där behållt en snabbgående båt. Den har jag kört under trettio år men nu behövs speciellt "körkort". I Italien är inget enkelt så jag beslutade att ta en internationell examen här i Paris. Under tre månader blandades praktik med teori (*Gunnel visar upp en tjock lunta*). Praktiska övningar utfördes på Seine. Jag klarade mig på första försöket (*skratt*) och kan nu köra utefter kusterna i Europa. Jag får inte ge mig ut mer än sex sjömil utanför kusten. Gör inget då jag kör runt

mellan öarna i Sardinien och är lycklig över att ha plöjt "luntan" och tillgodogjort mig de flesta regler.

Att köra på de europeiska kanalerna fordrar lite kunskaper om slussning men det ska väl inte vara några större problem.

Jag har suttit hos Gunnel under flera timmar. Vi kom stundtals från "ämnet" men jag går tacksamt ifrån henne. Vår pratstund har varit mycket givande och vi har lärt känna varandra lite bättre. Vill tacka Gunnel för samtalet och säger "Ca vaut la peine" att lära känna denna tuffa lilla dam som är lika mycket busig tjej med mycket skinn på näsan.

texte och foto **Pia Nordström**

Möte med **P O Enquist** en kväll i februari

P O Enquists självbiografi *Ett annat liv* har blivit översatt till franska under titeln *Une autre vie* och den blev presenterad på Svenska institutet en dag i februari. P O Enquist är sedan tidigare känd i Frankrike, där många av hans tidigare romaner är översatta.

Lena Grumbauch, översättaren, tolkade fint och diskret P O Enquist som inför en uppmärksam publik öppet berättade om sitt liv och sitt författarskap. "Att skriva är svårt, att inte kunna skriva är värre". Han förklarade vad det innebär att skriva dokumentärromaner, att skriva om verkliga personer och händelser och hur betydelsefullt det är för honom att samla fakta, läsa dokument och besöka platser. "I en dokumentärroman får man inte fuska". Än mindre,

när man skriver en självbiografi, framhöll han.

Han började med att skriva romanen i jagform, det mest naturliga för en självbiografi men fann att det kunde bli ärligare med "han". Författaren kunde fånga honom, samtala med "han". I de samtalen kom Enquist fram till att han måste skriva om sin alkoholism, den svåra tid, som kunde lett till självmord. Nu kan han fira 20 års jubileum som nykterist. Det var *Kapten Nemos bibliotek* som förde honom bort från självmordet, ut ur dimman. Han började skriva på den romanen, intagen på ett behandlingshem, vilket enligt författaren förklarar de 35 första snåriga sidorna. "Men läs den, ge inte upp" uppmanade P O Enquist, "mycket är självbiografiskt". Vem var Kapten

Nemo? "Min pappa, min välgörare, min reskamrat, min samtalspartner". Fadern dog, när Enquist bara var fyra år. Han fyllde saknaden genom att göra den döde fadern till en kamrat med vilken han förde långa dialoger.

Kapten Nemos bibliotek blev inte P O Enquists sista bok som han en gång trodde. Nu läste han med känsla ur *Ett annat liv*.

Ett givande och minnesvärt möte med författaren och människan P O Enquist.

Mona Parent

En januarikväll tillsammans med **Gïta Paterson** på Svenska Handelskammaren i Frankrike

Handelskammaren har sedan 2007 fått nya svenskinspirerade lokaler, med en stor terrass på nionde våningen med utsikt över Paris, på Pierre Ier de Serbie. Det var där vi Sweor samlades för att höra Gïta tala om sitt liv och sina engagemang. Gïta föddes i Stockholm men kom senare att bo i Lerum. Hennes morfar startade företaget Gahms väskor och Gïta fick genom honom sin första inblick i företagsvärlden. Hon hade naturligtvis en fin väska i handen redan då. Efter juristexamen i Sverige flyttade hon till Los Angeles och studerade på UCLA, där hon träffade sin nuvarande man, fick arbete på en amerikansk advokatbyrå och tack vare sina språkkunskaper blev engagerad att leda det juridiska arbetet inom flera områden för bland annat en fransk klient.

Gïta träffade på Gunnar Nilsson, SAS-chef i L.A., som berättade om sin företagsamma fru Agneta och tyckte att de två skulle mötas.

SWEA Los Angeles startades av Agneta Nilsson och Gïta fick sköta den juridiska delen med bl.a. varumärkesskydd, stadgar, etc.

Så småningom spreds SWEA till andra städer i USA och då var det dags att omorganisera SWEA Los Angeles till SWEA Internationales Inc. Även i detta blev Gïta engagerad.

Samtidigt fick man börja om med en ny SWEA Los Angeles lokalavdelning.

1987 skapades SWEA Paris, den första egentliga utomamerikanska avdelningen, förutom att Stockholm hade varit med att ta hand om stipendiater.

Gïta hade då flyttat till Paris och som medlem av styrelsen skrev hon stadgarna tillsammans med ordföranden Monica Bolling.

Hon var handelsekreterare för svenska exportrådet i Frankrike 1987-1994.

Gïta har också varit med om att skapa SNS i Paris, Studieförbundet Näringsliv och Samhälle.

Just nu är Gïta ordförande i Svenska Handelskammaren i Frankrike eller Chambre de Commerce suédoise en France som den heter här. Det är nämligen en fransk förening oberoende av svenska staten och finansieras helt av privata medel från dess medlemmar till skillnad från Exportrådet i Frankrike.

Över hela världen finns 44 svenska handelskamrar och i Sverige finns de i ett

flertal kommuner. Handelskammaren i Frankrike är medlem av SUF, Svenska Utlandshandelskamrarnas Förening, vars medlemmar träffas en gång per år.

Handelskammaren är framför allt ett nätverk mellan medlemsföretagen men assisterar också svenska företag vid etablering i Frankrike. De kan framför allt hjälpa de mindre företagen att få "in en fot" på den franska marknaden genom företagsdomiciliering, mässor, tolkarbete, anordning av program samt service som hotell, catering m.m.

Handelskammaren har två journalister knutna till sig för att informera om svenska företag i Frankrike. Detta sker via Handelskammarens hemsida, kvartalsskriften *Liens* samt den bi-annuella fransk-svenska Årsboken som görs i samarbete med den Franska Handelskammaren i Sverige. Handelskammaren anordnar också, i samarbete med Sveriges Ambassad, årligen *La soirée franco-suédoise*, svensk-fransk näringslivsafton med utdelning av företagspris Prix d'excellence samt Prix PME.

Handelskammaren hyr ut sina fräscha lokaler till de som så önskar.

Gïta arbetar också som jurist på en fransk advokatbyrå i Paris och har också gjort insatser som har gett henne utmärkelser både i Frankrike och i Sverige.

SWEAS medlemmar tackar Gïta och hennes medarbetare Tina Darcel för en verkligt trevlig och informativ kväll.

text och foto **Elisabeth Baum**

Litterär afton med Elena Balzamo

25 Sweor njöt av att höra Elena Balzamo, onsdagen den 3 mars, berätta om sitt arbete som översättare av svenska klassiska författare.

Elena är född 1956 i Moskva, där hon också är uppvuxen. Hon studerade på Moskvas universitet och då bland annat svenska språket. Elena säger att myten om att ryssar har väldigt lätt för att lära språk inte är riktig, utan att det är tack vare formen av undervisningen, som är lång och grundlig. Elena började lära sig svenska språkets historia för att sedan avsluta flera år senare med läran om de olika dialekter som finns i Sverige.

Elena har aldrig bott i Sverige utan det var efter sina studier i Ryssland som hon fick tillfälle att resa dit. Hon är inte bara översättare, essäist utan även litteraturhistoriker.

2001 blev hon hedersdoktor vid Umeå universitet och fick samma år Svenska Akademiens översättarpris.

Elena bor i Frankrike sedan 1981. Hon översätter svensk litteratur till franska. På frågan hur hon har lärt sig franska, svarade Elena att det var genom att läsa Proust. Första boken förstod hon ingenting, utan fick läsa om böckerna flera gånger!

Svenska författare, som hon översatt är bland andra: August Strindberg, Hjalmar Söderberg, C J Love Almqvist, Kerstin Ekman m.fl.

Elena fick även frågan hur man arbetar med en översättning och hon berättade då att det finns flera tillvä-

gagångssätt, men hon själv översätter boken i ett streck. Detta gör hon utan att slå upp ord och så snabbt som fingrarna och tangentbordet förmår. Sedan gör hon ett långt och grundligt efterarbete. Elena säger att en översättares arbete inte bara är att översätta utan även att skapa ett nytt verk som har samma atmosfär och själ som ursprunget.

Hur många timmar har du på ditt dygn? frågade Ingmari. Det kan man verkligen undra. Elena är som sagt inte bara översättare, hon har t.ex. gjort en avhandling om svenska konstsagan, skrivit egna böcker om bland annat August Strindberg, Hjalmar Söderberg, gett ut en samling svenska ursprungssagor, undervisar på Ecole pratique des hautes études i Paris. Dessutom organiserar Elena ett regelbundet återkommande seminarium på la Bibliothèque Ste-Geneviève för svensk-franska översättare.

Som avslutning visade Elena oss två nyligen utkomna böcker. Den ena heter *Je commence le bombardement, Correspondance, tome 1* och där Elena har översatt utvalda brev ur August Strindbergs korrespondens. Den andra boken är ett resultat av grupparbetet under seminariet för svensk-franska översättare och heter *Histoires d'ogres et de géants*, som är en samling sagor.

Ni kan få mera information om Elena Balzamo och hennes olika verk genom att gå in på hennes hemsida: <http://elena.balzamo.free.fr>

Annika Crombez

Ibsenpjäsen **Ett Dockhem**, skriven 1879, högaktuell även idag?

Man skulle kunna tro att så är fallet, eftersom den har tagits upp på inte mindre än fem teatrar denna säsong i Paris med omnejd, varav dock endast en uppsättning för närvarande visas.

En man, en kvinna, åtta års äkten-skap. Plötsligt beslutar Nora sig för att lämna hemmet, man och barn, då hon konstaterar: « Jag har levt med en främling. » Det låter som en banal historia. Trots det, genljuder smällen från ytterdörren, när hon avlägsnar sig hemifrån, ännu idag i våra öron. Premiären ägde rum i Köpenhamn, eftersom den ansågs för skandalös i den tidens puritanska Norge. I hela Europa har Noras beslut fått stå som en symbol för de spirande feministiska befrielseörelserna. Men i vissa fall har iscensättarna tagit sig stora friheter med slutet på texten. I en uppsättning i Tyskland, till exempel, slutar pjäsen med att Nora skjuter sin man, och i en av årets tidigare franska tolkningar, begår hon självmord!

Det gör hon i den som visades på Théâtre de la Colline i höstas, där uppsättningen, som alltid, var utomordentlig.

Bland de franska uppsättningarna, den fortfarande pågående på Théâtre Madeleine, med Audrey Tautou i Noras roll, är iscensättaren den ende som valt att förlägga miljön till 1800-talet, d.v.s. den samtida med Ibsen. Det är en expressionistisk

pjäs, säger han, i vilken man får se « antika dockor », som inte lever med sin tid, men som till slut hinns upp av verkligheten. De är neurotiska varelser, de lever ju i Freuds epok. Han anser att varje försök att göra pjäsen aktuell är absurd: hennes korsetterade uppenbarelse säger allt om hennes tillstånd.

Den hittills mest kritikerrosade uppsättningen är den nyligen avslutade föreställningen av Jean-Claude Martinelli, på Théâtre Les Amandiers, i vilken Noras äktenskap förläggs till

« **Je ne peux plus me contenter de ce que les gens disent et de ce qu'il y a dans les livres. Je dois penser par moi-même et tâcher d'y voir clair.** »

Nora i *Une maison de poupée*

en typisk nutida borgerlig miljö. Denna version som bygger på en nyöversättning, understryker betydelsen av de frågor som Ibsen tar upp, säger Martinelli, avseende individens självständighet i förhållande till de sociala kraven som ställs på honom eller henne. Man får inte begränsa pjäsen till feminismen, den tar tvärtom upp alla aktuella självpåtaga tvångssituationer i äktenskapet.

Nästa kommande uppsättning är den på Théâtre Athénée, iscensatt av Nils Ohlund, svenskättad fransman. Han kommer att förlägga händelse-

förloppet till 60-talet, « eftersom det var den epok som mina föräldrar tillhör. Man får inte glömma att ända fram till 1965, fick en gift kvinna i Frankrike inte öppna ett bankkonto utan sin mans tillåtelse! » Han tillägger: pjäsen kommer inte bara att koncentrera sig på Noras roll, utan den tar även upp frågor som avser vår manliga ställning inom parförhållandet. Han har själv översatt texten, för att återfinna « den slags strävhet » som är typisk för Ibsens språk.

Alla dessa olika tolkningar visar ju till syvende och sist, att svaren på de moraliska frågor som ställs av Ibsen, inte är givna. Det är också därför som alla blir förtjusta i Nora, dockan, eller « min lilla lärka », smeknamnet som använts av hennes make, den hon beslutar lämna, liksom sina barn. Ett oerhört skakande

beslut, eftersom frågan, efter det att hon smällt igen ytterdörren, kvarstår: hur skall det gå för Nora?

Gunnel Caroselli

Vissa byar utanför Paris har det verkligen väl ordnat. I Fourqueux i närheten av St-Germain-en-Laye finns ett komplex enbart anpassat för kulturella och sportinriktade aktiviteter. ESPACE.

Dit åkte ett litet men naggande motiverat SWEA-gäng sista dagen i mars för att få information om en nystartad sportförening.

Vi välkomnades av två sylfider, Annelie Scull och Sabine von Uthmann. Att de ägnat sig åt sport under sin levnad var ingen överraskning för någon!

Gästerna bänkade sig intill ett bord uppdukat med nyttiga varor. Vatten, juicer, frukt och lite kex. Så fick vi då reda på hur dessa damer hamnat som initiativtagare till föreningen.

Annelie började springa med sin far redan som 9-åring. Fortsatte med det och blev en konfirmerad långlöperska. Så konfirmerad att hon i USA fick springa som representant för det universitet där hon studerade biokemi. Det blev nio år i USA (reporterns kommentar: fann troligen sin blivande man och flyttade

med honom och barn till Frankrike för några år sedan). Vid ankomsten till Frankrike gick Annelie med i Friskis & Sveltis och blev snabbt ledare. Första gången jag råkade på denna glitterpinne var i Fourqueuxskogen under stavgång. Det gäller att suga i ordentligt för att hinna med i hennes « ledartakt ».

En dag stötte hon på Sabine. Hon var också ledare i Friskis & Sveltis. På fritiden. Sabine är advokat och arbetade hos advokatbyrån Vinge i Paris. Dag och natt - nästan. Vinge stängde sitt kontor här och Sabine skulle leta nytt jobb. Då plötsligt kom ingivelsen. « Jag vill inte jobba dygnet runt längre. » Sakteliga växte lusten att helt byta liv. Hon slog ihop sina påsar med Annelie. Till saken hör att även Sabine varit mer än normalmotionerare hela sitt liv. Trots jobb och familj har hon alltid tagit sig tid till fysisk träning. Sprungit många maratonlopp, tränat sprint i backar när hon fått problem med höften, osv.

Nordic Sports bildades och nu erbjuder dessa vältrimmade « damer » en ny variant på muskelträning: *Core training*. Kan översättas med funktionell träning. Dvs att vi fortfarande

ska kunna plocka upp tappade prylar ifrån golvet även på 80-årsdagen utan att knäckas, vi ska kunna ta oss ur en djup fåtölj utan att låta som en blåsbälg, vi ska kunna göra uppvärmningsrörelser, hålla balansen (inte alltid så lätt), behålla en hygglig kondition och kunna stretcha UTAN att svettas som i tropikerna, UTAN att rulla på golvet som en flodhäst och bli blå i ansiktet OCH kunna lätta på överkroppen från horisontalnivå UTAN att nacken bryts och bröstet ligger kvar i initialläge.

Gå med i Nordic Sports om ni bor i St-Germain-trakten. Passar inte dina och deras tider kan man begära «träning-à-la-carte». Den ena eller den andra kommer hem till just dig. Coaching kallas det. Yrket har blivit erkänt, är suveränt för att « må bra ». Inte bara Annelie och Sabine har insett detta. Stavgång rekommenderas också varmt. I grupp helst.

Våra nya SWEA-medlemmar anpassar sina program efter Dig/oss, de är sympatiska, duktiga och välutbildade (även fransk licens), lyhörda och -svenskor.

För att stärka alla fyra muskellagren, åka hiss från underrede och uppåt, komma tillrätta med bilringar och annat onödigt, få hjärt- och stjärtmuskler att bli som nya, minska flåset, etc.

Förmiddagens initiation avslutades för en del av oss på en trevlig restaurang i St Germain en Laye. Jag åt en rejäl pizza...

text och foto **Pia Nordström**

Kontakta:
anneliescull@aol.com
06 18 88 86 67
sabine.vonuthmann@yahoo.fr,
06 07 14 64 24

Lotta Höglund

en Swea konstnär i Paris

Lotta, som många av oss känner, eftersom hon arbetar i festkommittén, kom till Paris för åtta år sedan genom sin sambo Kenneth, som fått arbete på Unesco. Det var meningen att de skulle stanna i tre år men de är fortfarande kvar! Lotta lärde känna Paris de första åren genom många, långa promenader och språket lärde hon sig, genom att gå på kurs flera dagar i veckan.

När turistlivet var över och vardagen kom, kände Lotta att det var dags att arbeta med något meningsfullt. Men med vad? En dag, fick hon ett infall och köpte pennor och block och satte sig vid Seine och började teckna. Lotta hade redan i skolan varit duktig i teckning och det blev början till något nytt. Via en kurslärare i bodyharmony som Lotta gick på, fick hon tips om en workshop som leddes av en amerikansk konstnärinna. Där lärde hon sig att måla med olja på plexiglas.

En dag hösten 2006, tog Lotta flyget till hemstaden Härnösand. På planet hamnade hon bredvid en Paris-Swea, Monica Hånell, som också målade. Monica berättade om SWEA och Swea Art och det var ett inspirerande möte. Tillbaka i Paris gick Lotta med i Swea och kontaktade även Swea Art. Lotta började måla akvarell och deltog i en kurs i Rians i juli 2007. Hon var även med på Gabriella Legillons endagskurs i färglära.

Medlemmarna i Swea Art träffas en gång i månaden hos Vivianne Lenartsson på Cité universitaire. De är 10 stycken och ger varandra konstruktiv kritik och uppmuntrar varandra. Den gruppen har betytt mycket för mig, säger Lotta. « Jag blev accepterad direkt, trots att jag bara målar för skojs skull. »

2007 var det internationell utställning i Bryssel av Swea konstnärer. Temat var blågult och det blev en

mycket uppskattad visning. Lotta har också varit med på Svenska Konstnärsföreningens utställningar i Paris 2008 och 2009. Paris-sweorna är mycket aktiva och i höstas hade de en utställning på Svenska Klubben under temat *Speglar och självporträtt*.

I november 2009 var det en stor utställning på Grand Palais. Gabriella Legillon ansvarade för den svenska avdelningen och Lotta blev antagen. 19 konstnärer representerade Sverige och det var en otroligt välbesökt utställning. « Det var min första stora utställning », säger Lotta « och det var fantastiskt. Jag blev tillfrågad av ägaren till Galerie Thuillier att ha en utställning i hans galleri. » Vernissagen ägde rum den 26 januari och var välbesökt.

Nästa utställning blir i Barcelona. Där är temat "Grönt". Lotta ska också delta i en kurs den 21-24 september i Torredembarra. Den anordnas av Swea Art International och temat där är förstås också *grönt*.

Vår- och hösthelger tillbringas Lotta och Kenneth i Deauville, där de har en våning. Vintertid blir det fortfarande promenader i Paris, allt är inte utforskat. Lotta är en energisk person och har hunnit med att arbeta i festkommittén i några år och även ansvarat för caféet på kyrkans julbaser. Nästa år lämnar Lotta och Kenneth Paris och bosätter sig Sverige igen, där barn och barnbarn väntar.

Text: **Eva Blomberg**

Foto: **Kicki Bergqvist**

Grönt...

SWEA Arts nya tema

Efter utställningen « Självporträtt och Spegel » i december på Svenska Klubben har SWEA Art-gruppen fortsatt skapa – denna gången på temat ”grönt”

I skrivande stund, fullständigt badar vi alla i ny skör grönska och det är lätt att förknippa grönt med expansion och hopp om värme, blommor och sol. I många äldre kulturer började året vid vårdagjämningen den 21 mars och man kan förstå hoppet som riktades mot allt det gröna, att förutom att det skulle bli föda till boskapen, skulle det växa till grönsaker, säd och frukter som man kunde livnära sig på resten av året.

Art-gruppen firade våren i förväg och under årets första kalla månader

har vi målat och ritat grönska.

Vi började med sallads-stilleben som Carina skapat, genom att fylla vår möteslokal på Svenska Studenthemmet med gröna grönsaker. Nästa gång bar det av till det tropiska växthuset vid Porte-d’Auteuil, där vi inspirerades av frodig grönska, palmer och hungriga guldfiskar.

I sökandet runt det ”gröna” har vi också börjat med ett aktivt utbyte av kunskaper mellan gruppmedlemmarna; Vivi-Anne och Lisbeth gjorde en demonstration av det de lärt på den akvarellkurs de går på. Gala har berättat om grundreglerna i komposition, Lotta kommer att visa oss hur man kan arbeta med silkespapper och akvarell. Anitha kommer

att visa oss hur man tillsammans använder salt och akvarellfärger.

Vi är också glada att vi fått en ny Art-medlem, Lisbeth Cotène, som arbetar på Svenska Studenthemmet och hälsar henne välkommen.

En del av gruppen kommer att åka till Swea Arts internationella kurs i Torredembarra i Spanien i september. Under 2011 kommer det att bli en internationell utställning med ”grönt” tema någonstans i världen och under sommaren träffas Artor från flera länder under ”kreativa dagar” hos Christina Måneskiöld på Tjörn.

Titta gärna på Arts hemsida.

Gabriella Legillon

GRILLNING

Efter fyra långa månader av kyla och vinter så är det äntligen vår och grillsäsongen är i antågande. Därför är det viktigt att påminna er alla om hur det går till... Eftersom grillning är den enda matlagningen som en riktig man ägnar sig åt. Detta förmodligen med anledning av att grillningen medför vissa risker (tändvätska, eld osv.).

När en man erbjuder sig att grilla händer vanligen följande:

Rutin:

- ▶ Kvinnan handlar all mat.
- ▶ Kvinnan gör en potatisrätt, en sallad, bakar vitlöksbröd, fixar till en eller ett par såser och förbereder efterrätten.
- ▶ Kvinnan marinerar köttet och lägger det på lämpligt fat tillsammans med de nödvändiga grillverktygen och eventuella kryddor. Sedan bär hon ut detta till mannen som sitter bredvid grillen - med en iskall öl i handen.

Här kommer det viktiga:

- ▶ **Mannen placerar köttet på grillen!**

Mera rutiner:

- ▶ Kvinnan tar fram tallrikar, glas, bestick, servetter, underlägg, värmeljus, myggspiraler med mera.

- ▶ Kvinnan går ut till mannen och säger till honom att köttet bränns vid. Han tackar henne och frågar om hon kan gå in och hämta en öl till medan han försöker att rädda köttet!

Viktigt igen:

- ▶ **Mannen tar bort köttet från grillen och lämnar över det till kvinnan.**

Ännu mera rutiner:

- ▶ Kvinnan dukar nu fram tallrikar, glas, bestick, servetter, sallad, bröd, potatisen, såserna och allt annat hon tidigare burit ut till bordet där hon dessutom lagt på en ren duk.
- ▶ Efter maten så dukar kvinnan av och diskar.

Och viktigast av allt:

- ▶ Alla tackar mannen för den utsökta maten och berömmar honom för hans färdigheter i grillningens ädla konst.
- ▶ Mannen frågar därpå kvinnan om hon har njutit av sin matlediga dag? Då han ser hennes reaktion så kommer han fram till (det han sedan länge misstänkt)...
« Det går banne mig aldrig att göra en kvinna riktigt nöjd... »

Ett sommarminne

Vi sitter i vårt lilla lånade hus högt uppe bland bergen på Korsika. Byn är ganska förfallen, många hus är tomma och torrt gräs växer framför dem. På gatorna har åsnor och kosor lämnat sina spår, cyklister klädda i färggranna kläder svischar förbi och påminner om den moderna tiden.

Här står tiden stilla. Det finns ett krigsmonument i byn, många döda i första världskriget, färre i andra, och en död i Algerietkriget. Kyrkklockan ringer troget, första gången klockan åtta. Undrar hur många som lyssnar på den, och jag undrar hur många som fortfarande går i kyrkan.

Vägen hit är väldigt slingrig och många har omkommit i våldsamma olyckor, under jäktets och otålighetens tecken. Överallt på vägarna strosar grisar och kor omkring. De infödda kör snabbt och man gör bäst i att hålla undan. Nyss mötte vi en brandbil och kort därefter kom granen, en brandsoldat ut ur sitt hus med väska i handen och bekymrad min - ytterligare en olycka... Många här är frivilliga brandmän, som ställer upp på sin fritid och som säkert bevittnar många ohyggliga olyckor. Utanför mitt fönster ser jag fantastiska berg och grönlädda skogar. Så här såg säkert Rivieran ut för 50 år sedan.

Korsikanerna är stolta och vill bevara sin ö, sådan den är. De gör allt för att förhindra etablering av supermarkets och turistanläggningar – tyvärr lyckas de inte alltid. Turismen är viktig, men inte till bekostnad av vad som helst.

Ändå är det sorgligt att se den här lilla byn förfalla. Den lever av turismen under sex månader och sex månader är här öde. Husen förfaller och många har säkert inte råd att underhålla dem.

Man har kanske flyttat till storstäderna och försöker få ett bättre liv där. För att ha råd med vad? Platt-TV eller ny bil?

Är det värt det?

Många av turisthotellen lockar med internet och platt-TV. Inte med god mat, eller storslagen utsikt eller med tystnad.

Vart är vi på väg?

Innan vi kom hit bodde vi ett par dagar utanför Marseille i Aubagne. Marcel Pagnol skrev två kända böcker om Aubagne: La Gloire de mon père och le Château de ma mère.

Det Aubagne, han skrev om, finns inte längre, men atmosfären finns kvar, trots trafikstockningar och avgaser. Vi hittade ett litet centrum med apotek, bagare, grönsakshandlare och café. Vi åt vår frukost där och samma gubbar satt där dag efter dag. Alla hälsade på varandra och utbytte diverse skämt och meningar om det mesta.

Runt om susade trafiken fram, men i det här lilla hörnet av Frankrike har tiden stått stilla. I byn Allauch, finns en ganska modern kyrka, Santa Rita. Där finns parkeringsplats för dem som vill stanna och tillbe Santa Rita och kyrkan är väldigt välbesökt även om den inte är särskilt vacker.

Santa Rita föddes 1381 och dog 1457. Hon blev förklarad helgon år 1900. Vid 15 års ålder blev hon bort-

gift med en man, som misshandlade henne.

Trots det, uppfostrade hon sina två barn med värdighet. Hennes man blev mördad, men hon förlät alla och levde i värdighet, innan hon så småningom gick i kloster. Det sägs att, när hon en dag bad framför Jesu korsfästelse, blev hon träffad av ett törne från Jesu törnekrona och hon bar sedan dess ett märke i pannan.

Många är de, som idag tillber Santa Rita, katastrofernas helgon.

Trots närvaron av alla stora shoppingcenter, som uppmanar till konsumtion, trots det höga trafiktempot, trots alla stressade mammor, som med cigaretten i munnen skjutsar barn till och från skolan, tar man sig ändå tid till en stor familjemiddag varje söndag.

Då tänds grillen, man dricker vin eller pastis, diskuterar politik, barnen leker och söndagen förflyter i lugn och ro.

Ännu så länge. Vad händer den dag alla stora shoppingcenter får tillstånd att ha öppet?

Är det då slut på de långa lata söndageftermiddagarna.

Ska friden ge vika för konsumtionen – än en gång?

Ska Korsika kunna stå emot turismen – som ju är så viktig – utan att ge efter för förstörelsen av en unik ö?

Text: **Gunnela Edelstam**

Foto: **Ann-Sofie Cleverstam-Wikström**

Swea-aktiviteter

Handarbets- och stickgrupperna

träffas tillsammans ungefär en gång i månaden.

Det broderas med både korsstyggn, kråksparkar, plattsöm och hålsöm. Vem visste att hardangersöm fanns redan på 700-talet i Persien och kom så småningom till Sydeuropa med handelsmännen? Tusen år senare – på 1700-talet alltså – hade den letat sig till Hardangerfjorden med sjömännen.

Det stickas och virkas också. Inte bara räta och aviga, ribb- och mosstickning utan även både enkla och dubbla flätor.

Några av oss gick till salongen «Aiguille en Fête» tidigare i år och frestades bland alla garner, broderier och lapptyg.

Karin Orelind-Fahie

Läsklubbar

► « Klassikerna » är gamla i gården. Vi kunde firat 10-års jubileum 2009. Alla som vill uppleva, läsa eller läsa om våra svenska, ja, också nordiska, klassiska författare är välkomna. Senaste läsupplevelse :

Karen Blixen, *Den afrikanska farmen och noveller.*

Vi träffas i Kyrkan tisdagar kl 16 en gång i månaden.

Är ni intresserade av att delta,

kontakta **Mona Parent**

01 46 07 06 12

► Anns bokgrupp

Som ni säkert alla vet finns det antal bokgrupper i SWEA Paris och jag skulle vilja presentera en av de två som jag själv är medlem i.

Den kallas Anns bokgrupp i brist på bättre namn och därför att jag verkar som sammankallande av något slag. Gruppen består av nio glada flickor som tycker om att läsa och diskutera. I regel samlas vi hemma hos varandra under ett par timmar. Medhavd lunch ätes, värdinnan bjuder på vatten, kaffe och kaka el. dyl.

Vi väljer en bok var och sedan måste alltså alla läsa den och när vi träffas ventilerar vi våra åsikter med utgång från handling och språk. Ibland går diskussionerna höga, ibland har mer eller mindre alla samma uppfattning. Innan vi går hem ger vi boken betyg utav /10. Vi försöker hålla oss till svenska och/eller nordiska författare.

Vi har alltid väldigt trevligt och hinner oftast med lite annat småprat och det är ett gott nätverk att vara med i. Sedan i september 2009 har vi bl.a. läst *Myggor och Tigrar* (som ingen tyckte om), *Sonat till Miriam*, *Rapsbaggarna* (som gav ett gott skratt) och *Hon älskade*. Full läslista hittar ni på SWEA Paris hemsida.

Ann Winstanley

► Vi är nio glada själar i vår bokcirkel som träffas en gång i månaden byter böcker, diskuterar och äter gott.

En av våra böcker heter *Vänner och Älskare* skriven av Theodor Kallifatides. Den handlar om femtioårige Georg Andreasson chef för ABF i Stockholms län. Hans fru heter Marja, de har träffats för trettio år

sedan. Marjas far var dansare och modern fotograf från Finland. Marja är sjuk och ligger på Danderyds sjukhus. Skall han förlora henne? Han längtade efter att höra henne skratta igen, att få höra ljudet av hennes klackar. Men tråkigt nog kan de inte rädda Marja. Georgs vän Milan stöttar honom genom hela tiden. Alla föreslår Georg att resa bort, men han blir kvar. Begravningen blir enkel. Georg försöker att komma över sorgen. Han talar med kassörskan i Konsum, där Marja handlade, söker upp hennes vänner på gymmet, etc. Han övertar hennes uppgifter i hemmet. Så är det dags att städa lägenheten, slänga kläder och skor. Georg tar en snaps för att klara av det hela. Vid detta tillfälle hittar han en ask i en av lådorna. Han skakar den men det hörs ingenting. Skall han öppna den? Här i asken ligger nyckeln till fortsättningen av boken. Han öppnar asken och detta förändrar hela hans liv. Ett brev! Vad står det i brevet?

Så småningom blir Georg förälskad i en ung rumänska Fabia. Med henne börjar ett nytt liv för honom.

Det är en bitterljuv kärleksskildring. Skriven på ett känsligt och innerligt sätt med passion och hopp om en ny framtid. Rekommenderas att läsa.

Våra övriga böcker under vinterhalvåret är :

– *Kunzelmann och Kunzelmann* av Carl Johan Vallgren,

– *Släktfeber* av Sara Paborn,

– *Dora Maar och Picasso* av Britt Ståhlberg-Norée,

– *Vart tog all denna kärlek vägen* av Käbi Laretei,

– *Jag var självlockig, moderlös, gripande och ett monster av förljugethet* av Annette Kullenberg,

- *Afrodites klinik för motvilliga älskande* av Marika Cobbolo Hjärne,
- *Privata liv* av Lars Ardelius,
- *Det tänkande hjärtat* av Yvonne Hirdman,
- *Sjöjungfrun* av Camilla Läckberg.

Kerstin Gignoux

► Under april, maj, juni läser vi:

- *Hjärtat som vapen* av Björn Ranellid,
- *Sågverksungen* av Vibeke Ohlsson,
- *Rapsbaggarna* av Karin Brunk Holmkvist.

Medlemmarna i gruppen är Ann Winstanley, Helene Mjörndal, Birgitta Royere, Lena Khoury, Lena Berghman, Gunn Shabetai, Kerstin Karlsson, Eva Blomberg och Brita Leffler.

Vi träffas hos varandra till lunch en gång i månaden och har förfärligt trevligt.

Birgit Malaud

Vi är glada över att få välkomna våra nya Swoor:

Jag heter **Lisbeth Johansson-Cotène** och kommer från Varberg på svenska västkusten och har bott i Frankrike sedan 1977.

Jag är gift med en fransman och har två pojkar, 9 och 12 år .

Jag har arbetat i 14 år på Kinnarps kontorsmöbler som marknadsansvarig för Frankrike, när pojkarna kom tog jag ledigt för att vara mamma på heltid, nu arbetar jag

på Svenska studenthemmet i la Cité internationale universitaire de Paris. Mina personliga intressen är framförallt att måla tavlor, och jag har gått med i SWEA ART.

Jag heter **Philomène Kouadio** är 34 år och bor i Paris. Jag har bott i Sverige i 11 år och har dubbelt medborgarskap, svenskt och franskt. Jag kom tillbaka till Frankrike 2007.

I Sverige har jag studerat till grafiker.

Jag åker ofta till Stockholm för att hålla kontakten med Sverige och mina svenska vänner och fortsätta att öva språket.

Jag heter **Sabine von Uthmann** och bor i Frankrike sedan drygt 20 år. Efter att ha arbetat som advokat i 18 år inom internationell affärsjuridik har jag bestämt mig för att sadla om och arbetar numera med min stora passion: idrott! Jag har bildat en förening: Nordic Sports, och vi erbjuder bland annat funktionell träning och stavgång.

Jag heter **Annelie Scull** och har bott i Frankrike i 10 år. Jag bodde tidigare i San Diego, USA och var då medlem i SWEA. Jag arbetar med idrott och har i år startat en förening, Nordic Sports, tillsammans med en annan SWEA medlem, Sabine von Uthmann. Vi erbjuder bla. stavgång och funktionell träning.

Välkommen till SWEA Paris!

Vad trevligt att Du vill bli medlem i Swea Paris i år.

För nya medlemmar

Du får ett specialpris på medlemsavgiften.

När Du anmäler dig innan den 1 september 2010 betalar Du 40 € (istället för 55 €) för året. Om Du anmäler dig efter den 1 september 2010 betalar Du 55 € för resten av året + hela året 2011.

För att komma med i SWEA Internationals medlemsmatrikel och få vårens nummer av tidningen SWEA Forum måste Du betala avgiften innan den 1 mars.

För återkommande medlemmar eller fortsatt medlemskap

Avgiften för 2011 är 55 €. Var vänlig att bifoga nedanstående talong även för det fortsatta medlemskapet. För att komma med i SWEA Internationals medlemsmatrikel och få vårens nummer av tidningen SWEA Forum måste Du betala avgiften innan den 1 mars.

Om Du betalar med check, var vänlig att skicka din check utställd på SWEA Paris och talongen till:

Annica Crutel - 3 Allée Monet - 91940 Les Ulis

Du kan också betala genom att gå in på vår hemsida, www.swea.org/paris, och betala genom Paypal, ett välkänt och säkert betalningssätt på nätet. Följ instruktionerna på hemsidan. Vid betalning via Paypal, lägg märke till att medlemsavgiften är 57 € för fortsatt medlemskap och 42 € för nya medlemmar. Anledningen till detta är att Paypal tar ut en avgift på 2 € för varje betalning. Skicka talongen via mail till annica.crutel@free.fr eller med brev till adressen ovan.

Ett annat sätt att betala är via banköverföring, vilket är kostnadsfritt för personer med internetkonto. Du behöver då ange följande banknummer:

IBAN FR76 3007 6021 9810 0566 0020 042

Skicka talongen via mail till annica.crutel@free.fr eller med brev till adressen ovan.

Det är viktigt att Du uppger en e-post adress om Du vill ha det elektroniska nyhetsbrevet SWEA-Nytt från International och programinformation från SWEA Paris.

TALONG FÖR ÅRSavgIFT FÖR NYTT / FORTSATT MEDLEMSSKAP

Ny medlem Redan medlem

Namn

Adress

.....

Telefon hem Telefon arbete Mobil

Fax hem

E-mail adress

Medsänder check

Betalat genom Paypal

Betalat via banköverföring